

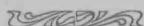
otrok popolnoma razume, kaj je vsakdanje sveto obhajilo. A težje je bilo prepričati druge ljudi, ki so raznovrstno zbadali z neljubimi opazkami mater in sinčka. Pa otrok jim odgovarja tako pogumno in razumno, da polagoma utihnejo.

Le očeta ni bilo mogoče izpreobrniti. Slednjič sklene Peterček, da ponudi Jezusu svoje življenje za izpreobrnitev ljubljenega očeta.

Jezus sprejme žrtev. Deček resno zbolí, kri se mu ulije iz prs. Dolgo leži in trpi mali bolnik, a vedno je zadovoljen, ker hoče trpeti za svojega očeta. Tudi na bolniški postelji prejema mnogokrat Jezusa ter se mu vedno in vedno daruje za izpreobrnjenje očetovo. A vse zastonj.

Peterček prejme že sveto popotnico, a oče se še ne izpreobrne. V smrtnem trenutku mu namigne Peterček; oče pristopi in sliši šepet zadnjih besed: »Za tebe, oče!« Nedolžna duša odhiti pred prestol božji; očeta premaga milost božja. Izpreobrne se. Še več. Odloči se, da vsak dan poklekne k oni obhajilni mizi, kjer je nekda j zanj tako goreče molil Peterček.

Po smrti dobrega Peterčka se zasnúje tudi v tem kraju obhajilna zveza pobožnih otrok, ki vsak dan pristopajo k mizi Gospodovi.

Mati ob zibeli.

Srček moj,
naj nocoj
angeli krilati
te objamejo;
sanje naj vesele,
te v naročje vzamejo

Kakor ta smehljaj,
ki kroĝ ust drhti,
bodi dolga noč
ti sladek raj.

Večni Stvarnik tvoj —
On naj te varuje,
in kot mati tvoja,
naj pri tebi čuje.

Gnjevoš.

